

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. április hó 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. évi október hó 28. napján kihirdetett 7.B.788/2010/31. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a szabadságvesztés fele részének - 2 (kettő) év 6 (hat) hónap - felfüggesztésére, valamint a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000 (Háromezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró megyei bíróság a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés) állapította meg, ezért 5 évi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés fele részének végrehajtását 4 évre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtandó részéből nem bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.312/2011/3-I. sz. átiratában az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát akként tartotta fenn, hogy a kiszabott börtönbüntetés fele részének felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését indítványozta.

Az ügyészi fellebbezés folytán az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője jogorvoslatát változatlan tartalommal fenntartotta.

A védő az ítélet helybenhagyását kérte.

A vádlott arra utalt írásban benyújtott beadványában, hogy a sértett mindössze 3 napot volt kórházban, a varratokat 7 nap után kiszedték, ezt követően orvosi kezelésben nem részesült, gyógyszereket nem szedett, fájdalma nem volt, ugyanakkor az ítélet 4-6 hónapos gyógyulási tartamot állapított meg.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte. Az általa megállapított tényállás mindenben megalapozott, az ítélet tábla felülbírálata során a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel irányadónak tekintette. Csupán annyit szükséges rögzíteni, hogy a vádlott és a sértett jelenleg is élettársi kapcsolatban élnek.

A vádlott a másodfokú bírósághoz intézett beadványában lényegét tekintve vitatta a sértett sérüléseinek gyógytartamát.

Az elsőfokú bíróság a sértett sérüléseinek gyógytartamát, következményeit az igazságügyi orvos-szakértői véleménnyel összhangban állapította meg, mely szakértői megállapításokkal kapcsolatban aggály nem merült fel. Annak megállapítása, hogy mely sérüléseknek, milyen típusú sérüléseknek mennyi a várható gyógytartama szakkérdés, melynek megállapítására igazságügyi orvos-szakértő jogosult. Az pedig, hogy egyes sérülések látszólag, a külső szemlélő számára észlelhetően mennyi idő alatt tűnnek gyógyultnak nem jelenti azt, hogy a teljes gyógyulás bekövetkezett.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a sérülésekkel, az alkalmazott orvosi beavatkozásokkal, gyógytartamával és helyesen utalt arra is, hogy a sértett életét az idejekorán alkalmazott gyors és szakszerű segítségnyújtás mentette meg, a sérülések az életét közvetlenül veszélyeztették (ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdés). Az elsőfokú eljárásban beszerzett újabb igazságügyi szakértői vélemény pedig azt állapította meg, hogy a sérülések maradandó fogyatékoság visszamaradása nélkül gyógyultak, ami teljes egészében egybevág a vádlott azon érvelésével, hogy a sértett jó egészségnek örvend, orvosi kezelésre nincs szüksége.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is, melynek kimerítő jogi indokát adta. Foglalkozott azzal is, hogy a vádlott javára jogos védelmi helyzet miért nem állapítható meg.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket teljes körűen feltárta, a kísérlet mint enyhítő körülmény figyelembe vételével a másodfokú bíróság utal arra is, hogy ennek a vádlott javára történő értékelését tovább mérsékli, hogy a kísérlet befejezett és közeli volt.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott cselekményét a Btk. 2010. május 1. napjától hatályos új szankciórendszerének hatálya alatt követte el, azonban az általa alkalmazott büntetőjogi szankció alkalmazását az ítélőtábla nem osztotta. Alaposnak találta az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát.

Kétségtelen, hogy a vádlott javára nyomatékos és nagyobb számú enyhítő körülmény is értékelhető. A sértetti megbocsátás is kiemelendő, hiszen jelenleg is együtt élnek.

Az sem vitatható, hogy a jelentős sértetti közrehatás, mint kiváltó ok a vádlottnál felfokozott indulati állapotot idézett elő, azonban az állandó bírói gyakorlatra, valamint a speciális és generális prevenció elvére figyelemmel az ítélőtábla nem látott lehetőséget a törvényi minimumban megállapított szabadságvesztés büntetés fele részének felfüggesztésére. Az 5 évi szabadságvesztés büntetés alkalmazása szükséges, de egyben elégségesnek mutatkozik a büntetési célok hatályosulása érdekében.

Fentiekre tekintettel mellőzendő volt a végrehajtandó részre vonatkozóan a feltételes szabadság kizárására vonatkozó rendelkezés is.

Ugyancsak mellőzni indokolt az ítélet 13. oldal 4. bekezdését arra tekintettel, hogy az ún. középértékes szabály hatályba lépésének időpontja 2010. július 23. napja volt.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése szerint történt rendelkezés.

Debrecen, 2012. április 12.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.B.788/2010/31. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2012. április 12. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. április 12.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

